

światło

MIESIĘCZNIK PARAFII RZYMSKO - KATOLICKIEJ w Brzostku
NR. 8 GRUDZIEŃ 1996 R. DODATEK DO TYGODNIKA RODZIN KATOLICKICH „ŹRÓDŁO”

EWANGELIA

Dzisiaj narodził się nam Zbawiciel **+ Słowa Ewangelii według świętego Łukasza.**

W owym czasie wyszło rozporządzenie Cezara Augusta, żeby przeprowadzić spis ludności w całym państwie. Pierwszy ten spis odbył się wówczas, gdy wielkorządcą Syrii był Kwiryniusz. Wybierali się więc wszyscy, aby się dać zapisać, każdy do swego miasta.

Udał się także Józef z Galilei, z miasta Nazaret, do Judei, do miasta Dawidowego, zwanego Betlejem, ponieważ pochodził z domu i rodu Dawida, żeby się dać zapisać z poślubioną sobie Maryją, która była brzemienna.

Kiedy tam przebywali, nadszedł dla Maryi czas rozwiązania. Porodziła swego pierworodnego Syna, owinęła Go w pieluszki i położyła w żłobie, gdyż nie było dla nich miejsca w gospodzie.

W tej samej okolicy przebywali w polu pasterze i trzymali straż nocną nad swoim stadem. Naraz stanął przy nich anioł Pański i chwała Pańska zewsząd ich oświeciła, tak że bardzo się przestraszyli. Lecz anioł rzekł do nich: „Nie bójcie się! Oto zwiastuję wam radość wielką, która będzie udziałem całego narodu; dziś w mieście Dawida narodził się wam Zbawiciel, którym jest Mesjasz Pan. A to będzie znakiem dla was: Znajdziecie Niemowlę, owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”.

I nagle przyłączyło się do anioła mnóstwo zastępów niebieskich, które wielbiły Boga słowami:

**„Chwała Bogu na wysokościach,
a na ziemi pokój
ludziom, w których ma upodobanie”.
Oto słowo Pańskie.**

„Gdy się Chrystus rodzi...”

Drodzy Parafianie!

W tych dniach, rozważamy na nowo Tajemnicę Bożego Narodzenia - owoc tęsknoty adwentowych pieśni i spełnienie odwiecznego wołania w mroku nocy, „Niebiosą roś”.

Pochylamy się nad stajenką betlejemską, miejscem gdzie spotkało się niebo z ziemią, by wszystkich napęlić nadzieją, tak nieskalaną jak śpiew Chórów Anielskich, czy migotanie przewodniej gwiazdy.

Idziemy z Pasterzami i Mędrcami, aby oddać Bogu Przychodzącemu, który wpisując się w konkret historii, na nowo nas pociąga ku sobie i :osładza nasze troski”.

Tej Świętej Nocy, życzymy nieustannej opieki Bożej Dzieciny, wzywającej wszystkich do radosnego kolędowania, obwieszczając nadejście zbawienia. Niech Chrystus narodzony obdarza swoją mocą i pokojem.

Niech uczyni nas bliższymi sobie, w solidarności przeżyć i podejmowanych przedsięwzięć.

Niech będzie siłą w utrudzeniu, wytnieniem w znużeniu i wielką radością w weselu.

Wasi duszpasterze.

Boże Narodzenie

Przeżywamy kolejny już raz pamiątkę Narodzenia Boga-Człowieka, Jezusa Chrystusa. Jest ta uroczystość najbliższa sercu każdego wierzącego, a także przez swój ogromny ładunek uczuciowy i emocjonalny dla wielu niewierzących. Już prawie dwa tysiące lat upływa od chwili w której Bóg istniejący poza i ponad czasem wchodzi w historię człowieka „zamkniętego” w czasie. Przez grzech pierwotny człowiek odrzucił Boga i poszedł własną drogą, na której jednak nie znalazł szczęścia. Bóg widząc to w nadmiarze Swojej Miłości zapowiada Zbawiciela, Emmanuela, którzy przyjdzie aby wykupić z niewoli grzechu, „Ludzi wszystkich języków, ludów i narodów”. Gdy czas dobiegł pełni Niewiasta porodziła Syna, który objawił niezwykłą prostotę Boga w przyjściu na świat i niepojętą Miłość, która Boga do tego skłoniła.

Chrystus narodzony z Dziewicy nie jest postacią mityczną ani wytworem ludzkich pragnień -jakby niektórzy chcieli. On przyszedł na świat w konkretnym czasie i w konkretnych warunkach, przez co jest postacią historyczną. Św. Łukasz w swojej Ewangelii pisze, że Jezus narodził się, gdy w Palestynie odbywał się spis ludności /Łk. 2,1-7/, natomiast Św. Mateusz dodaje, że Jezus narodził się za czasów Heroda /Mt. 2,1/. Historyczność postaci Jezusa potwierdza - na podstawie Jego późniejszej działalności - historyk żydowski Józef Flawiusz, a także historycy rzymscy.

Jezus - Człowiek jest zarazem Synem Jedyne Boga (...) „Światłością ze Światłości..” jak mówimy w wyznaniu wiary. Dla każdego chrześcijanina Jezus jest Światłością, która przyszła rozświetlić mroki ciemności grzechu, i w „sercach” swoich wiernych nigdy nie przestanie świecić jak pisze w Apokalipsie Św. Jan /Ap 22,4-5/. Świadomi tego chrześcijanie w IV wieku wprowadzili w miejsce pogańskiego święta „Niezwycięzonego Słońca” - Święto Bożego Narodzenia potwierdzając, że tylko Jezus jest Prawdziwym Światłem i jedynym Słońcem.

W.N.

Wszystkie narody idą do Ciebie

Bóg poszukiwał języka, który zrozumiałby wszystkie narody. Powiedział Słowo, które przychodzi do wszystkich ludzi. Słowo, które stało się ciałem, które stało się dzieckiem. Język ten zrozumie wszyscy i wiedzą, jaką dać odpowiedź: Trzeba pójść do Dzieciny. Trzeba Je uwielbić. Trzeba udać się do wszystkich narodów i opowiedzieć im dobrą nowinę o Jego narodzeniu.

Symbol Gwiazdy Betlejemskiej

Święta Bożego Narodzenia kojarzą się z wieloma symbolami, z których bodaj najbardziej popularnym jest Gwiazda Betlejemska. Ta niezwykła w swej jasności gwiazda wskazywała miejsce Narodzin Chrystusa.

Dlaczego właśnie ten symbol?

Otóż gwiazda dla ludów starożytnego Wschodu była zawsze symbolem króla i królestwa nie zbrukanego złem, troszczącego się o świat. Nie bez znaczenia był powszechny zachwyty utrwalony chociażby w księgach Starego Testamentu: „Wspaniałość gwiazd jest pięknnością nieba, błyszcząca ozdobą na wysokościach Pana” (Syr 43,9). Dlatego też trzem Mędrcom ze Wschodu, znającym astronomię, ukazuje się osobliwa gwiazda będąca niezwykłym zjawiskiem świetlnym w atmosferze ziemskiej. Był to niewątpliwy znak dla wszystkich ludzi tak wykształconych jak i prostych, że nastąpiło wielkie dla świata wydarzenie - Narodziny Króla.

Św. Ignacy, biskup i męczennik Antiocheński, głosi pochwałę tej Gwiazdy, gdyż jest ona objawieniem tajemnicy Chrystusa. Była ona „... jaśniejsza ponad wszystkie gwiazdy, a światło jej było niewypowiedziane i zadziwiła swoją nowością...”. A Św. Ambroży dodaje:“(…) jak tajemnica Wcielenia wskazuje, Chrystus jest Gwiazdą(...) swoim więc własnym światłem świeci”. Gwiazdę Objawienia interpretuje się także w sensie moralnym jako Światło Wiary czy Wezwanie Łaski.

Widać więc na podstawie wymienionych przykładów, że symbolika gwiazdy jest bardzo głęboka i wymowna w swojej treści.

Oprac. W.T..

Zanim zabrzmiało „Bóg się rodzi...”

Jak pamięcią daleko sięgam, przypominam sobie czas oczekiwania na święta Bożego Narodzenia zawsze tak samo. Z całym pietyzmem i rytuałem przygotowywaliśmy się do tej jedynej w roku nocy wigilijnej, choinki i świąt. Zawsze wieczorem po skończeniu robót w gospodarstwie i pracy zawodowej w sklepie zasiadali moi Rodzice z nami, z całą trójką córek, przy stole w kuchni. Ojciec przynosił duży kosz wiklinowy z cackami choinkowymi, Matka rozkładała papierki kolorowe, bibułki, słomki, wyduszki i rozpoczynaliśmy wykonywanie koszyczków na orzechy, które owijaliśmy w staniol, wycinaliśmy z bibuły papierki z nacinanymi drobno końcami do owijania cukierków, które toteż wykonywaliśmy sami. Potem z kolorowej bibuły robiliśmy różne zabawki: języki, grzybki, gruszki, jabłka. Z białej gufrowanej bibuły wycinaliśmy suknie i skrzydła aniołkom, a już całą pomysłość wykorzystywałyśmy przy robieniu łańcuchów z kolorowych papierków, a to ze słomek i składanych harmonijek bibułkowych, czy też waty i resztek z baniek /takie można było kupić/. Przy tych wycinankach zawsze śpiewaliśmy pieśni adwentowe, a kiedy wyczerpaliśmy repertuar, słuchałyśmy opowieści Rodziców. Wspólnie też układaliśmy jadłospis i rytuał Wieczery Wigilijnej oraz wypieków świątecznych. Ileż radości dostarczały nam dzieciom te wspólnie spędzone wieczory adwentowe możemy ocenić dzisiaj. W Wigilię zawsze miałyśmy przydzielone czynności do wykonania. Najmłodsze dzieci ubierały choinkę, zawsze było to żywe drzewko, zgrabne z równo rozłożonymi piętrami gałązek. Na czubku był duży anioł, a dalej zabawki, orzechy, jabłka, cukierki, łańcuchy i tu i ówdzie bańki szklane, oraz świeczki kręcone umieszczane w kręconych drucikach. Przyozdabialiśmy drzewko odrobinną watą, co wyglądało jakby płaty śniegu były tu i tam. Pod drzewkiem nie było prezentów - bieda galicyjska dawała się odczuć i w tym dniu.

Matka uwijała się przy kuchni, razem ze mną/byłam najstarszą z córek/. A było co robić, zawsze jak tradycja nakazywała było 12 dań i kompot z suszu owocowego z miętą. Wypieki czyniłyśmy dzień wcześniej. W dużym piecu chlebowym piekłyśmy struclę posypywaną makiem, zawijaki makowe, kakaowe, serniki, pierniki i dużo różnokształtnych ciastek, które zdobiły choinkę oraz stół świąteczny. Wieczorem w dzień Wigilijny z wypiekami na twarzy czekaliśmy pierwszej gwiazdki. Pilnie nakrywałyśmy stół białym, wykrochmalonym obrusem, ozdabionym siankiem i opłatkiem. Zawsze przy stole było wolne jedno krzesło, talerz i łyżka, zawsze w tym dniu drzwi stały otworem. Kiedy nadszedł czas o zabłyśnięciu pierwszej gwiazdki na niebie - gromadziliśmy się przy stole. Ojciec rozpoczął obrzęd - odczytywał Ewangelię w/g Św. Łukasza, następnie modliliśmy się, łamali opłatkiem i spożywałyśmy wieczerzę Wigilijną - było nas zwykle dużo, bo był zwyczaj organizowania rodzinnych Wigilii i taki pozostał do dziś. Po skończonej Wieczery i odmówieniu modlitwy zapalałyśmy świece na choince i rozpoczynałyśmy śpiewanie kolęd „Bóg się rodzi, moc truchleje”... Śpiewaliśmy przy dźwiękach mandoliny, skrzypiec, gitary, później akordeonu, a że byliśmy rodziną muzykalną wyśpiewywaliśmy chwałę malutkiemu Jezusowi na wiele głosów. Później gremialnie szliśmy na Pasterkę, aby się pokłonić Malutkiemu Jezusowi i Jego Matce. Nieśliśmy w swych sercach podziękowania i prośby. Kościół brzościecki w tę noc zawsze był pełny wiernych, a nawet duża ilość ludzi stała poza murami Kościoła.

Dziś kiedy już Rodziców nie ma staram się dalej jednoczyć całą rodzinę przy stole Wigilijnym. I chociaż choinka jest

sztuczna i ozdoby sztuczne błyszczą i migają swoimi kolorami to może tęskno do jodełki z lasu i do tamtych dni. „Bóg się rodzi” brzmi czysto, harmonijnie tylko już inni dorośli i mali śpiewają. Zdałoby się powiedzieć nowe pokolenie po nas wyrasta i oby pamiętało o tradycji i niepowtarzalnej wymowie czasu oczekiwania na święta Bożego Narodzenia.

Bogumiła

Życzymy Wam,
drodzy Bracia i Siostry,
abyście w okresie tegorocznego
Adwentu i Bożego Narodzenia
doświadczyli w swych sercach
pokoju i radości - trwałych owoców
spotkania z narodzonym
Zbawicielem,
Słowem, które stało się ciałem.
Redakcja

Święty Sylwester I, papież

31 grudnia to dzień Św. Sylwestra. Był on rzymianinem i żył na przełomie III i IV wieku. Jako kapłan był świadkiem licznych prześladowań chrześcijan w starożytnym Rzymie. Doczekał się jednak swobody wyznaniowej dla chrześcijan, którą ogłosił cesarz Konstantyn Wielki w Mediolanie w 313 roku. Władca ten uczynił to pod wpływem tryumfu jaki odniósł nad wrogami, gdy umieścił znak Krzyża na swych bojowych sztandarach.

W 314 roku Św. Sylwester wstępuje na Stolicę Piotrową. Bierze czynny udział w pracach soborowych Kościoła Zachodniego w Arles.

Za jego pontyfikatu zebrał się w Nicei w 325 roku pierwszy powszechny sobór biskupów chrześcijańskich z całego cesarstwa rzymskiego. Chociaż ze względu na podeszły wiek Św. Sylwester - papież nie może osobiście brać w soborze udziału, to wysłał swoich legatów za pośrednictwem których bierze udział w dyskusjach na temat arianizmu. Potępiono wówczas naukę Ariusza podważającą dogmat Trójcy Świętej i Boską naturę Chrystusa. Na soborze tym sformułowano zwięzłe dogmaty chrześcijańskie.

Za pontyfikatu Św. Sylwestra wybudowano w Rzymie wiele świątyń, z których najokazalsza to kościół św. Jana na Lateranie.

Św. Sylwester zmarł w 335 roku po ponad dwudziestoletnim zasiadaniu na tronie Piotrowym. Był pierwszym papieżem po ogłoszeniu swobody wyznaniowej dla chrześcijan. Przyczynił się do rozpowszechnienia chrześcijaństwa i umocnienia dogmatów wiary w nowej sytuacji Kościoła w cesarstwie.

Oprac. W.T.

KALENDARIUM LITURGICZNE

1.I

Uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki Maryi

Ewangelia: (Łk. 2,16-21) „...Udali się też z pośpiechem i znaleźli Maryję, Józefa i Niemowlę, leżące w żłobie.”

Modlitwa dnia: Boże, który za pośrednictwem owocnego dziewictwa Maryi obdarzyłeś cały rodzaj ludzki dobrodziejstwem wiecznego zbawienia; spraw, abyśmy mogli się cieszyć Jej wstawiennictwem, gdyż Nią otrzymaliśmy Twojego Syna, Dawcę Życia. Amen.

2.I

Wspomnienie Świętych: Bazylego Wielkiego i Grzegorza z Nazjanzu, biskupów i doktorów Kościoła.

Modlitwa dnia: Boże, Ty oświeciłeś swój Kościół przykładem i nauką świętych Bazylego i Grzegorza; spraw, abyśmy pokornie poznawali Twoją prawdę i wprowadzali ją w czyn przez miłość. Amen.

6.I

Uroczystość Objawienia Pańskiego - trzech króli.

Ewangelia: (Mt. 2,1-12) „...Oto Mędrcy ze Wschodu przybyli...

Weszli do domu i zobaczyli Dziecię z Matką Jego, Maryją; upadli na twarz i oddali Mu pokłon.”

Modlitwa dnia: Boże, Ty w dniu dzisiejszym za przewodnictwem gwiazdy objawiłeś Jednorodzonego Syna swojego poganom; spraw łaskawie, abyśmy poznawszy Cię już przez wiarę, zostali doprowadzeni do oglądania twarzą w twarz blasku Twojego majestatu. Amen.

17.I

Wspomnienie św. Antoniego (III/IV w.), opata

Modlitwa dnia: Boże, Ty powołałeś świętego Antoniego, opata, na pustynię, aby Ci służył z podziwu godną gorliwością; spraw za jego wstawiennictwem, abyśmy wyrzekali się samych siebie i miłowali Ciebie ponad wszystko. Amen

21.I

Wspomnienie św. Agnieszki (III/IV w.), dziewicy i męczennicy

Modlitwa dnia: Wszechmogący, wieczny Boże, Ty wybierasz to, co słabe w oczach świata, aby zawstydzić to, co mocne; spraw, abyśmy naśladowali stałość w wierze świętej Agnieszki męczennicy, której narodziny dla nieba obchodzimy. Amen.

24.I

Wspomnienie św. Franciszka Salezego (XVI/XVII w.), biskupa i doktora Kościoła, patrona pisarzy.

Modlitwa dnia: Boże, z twojej woli dla zbawienia ludzi święty Franciszek Salezy, biskup, stał się wszystkim dla wszystkich; spraw, abyśmy za jego przykładem służyli bliźnim i dawali im odczuć Twoją ojcowską miłość. Amen.

25.I

Święto Nawrócenia św. Pawła Apostoła.

Modlitwa dnia: Wszechmogący Boże, obchodzimy dzisiaj nawrócenie świętego Pawła Apostoła, którego powołałeś do głoszenia Dobrej Nowiny wszystkim narodom; spraw, abyśmy za jego przykładem dążyli do Ciebie, i świadczyli wobec świata o prawdzie Twojej Ewangelii. Amen.

26.I

Wspomnienie św. Tymoteusza i Tytusa, biskupów.

Modlitwa dnia: Boże, Ty obdarzyłeś apostołskimi cnotami świętych Tymoteusza i Tytusa; spraw przez ich zasługi, abyśmy sprawiedliwie i pobożnie żyjąc na tym świecie, mogli dojść do niebieskiej ojczyzny. Amen.

28.I

Wspomnienie św. Tomasza z Akwinu (XIII w.), kapłana zakonu dominikanów, doktora Kościoła, patrona szkół.

Modlitwa dnia: Boże, źródło mądrości, dzięki Twojej łasce święty Tomasz z Akwinu gorliwie dążył do świętości i odznaczał się głębokim poznaniem prawd objawionych; spraw, abyśmy zrozumieli jego naukę i naśladowali jego czyny. Amen.

31.I

Wspomnienie św. Jana Bosko (XIX w.), kapłana, założyciela Towarzystwa Św. Franciszka Salezego (salezjanów).

Modlitwa dnia: Boże, Ty powołałeś świętego Jana Bosko na ojca i nauczyciela młodzieży; spraw, abyśmy zapaleni taką samą miłością starali się o zbawienie bliźnich i służyli Tobie samemu. Amen.

Opracował W.N.

Adres Zespołu redakcyjnego: Kancelaria Parafii Podwyższenia Krzyża w Brzostku